

РЕШЕНИЕ

№ 7977

гр. София, 16.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 18.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **5664** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. Т., срещу ЗАПОВЕД №РД-30-257/23.04.2013г. на директора на Дирекция "Общински строителен контрол" на Столична община. С процесния административен акт, на основание чл. 225а, ал.1 във вр. с чл.225, ал.2, т.2 от ЗУТ е наредено на жалбоподателя да премахне незаконен строеж: „Подземен съобщителен кабел”, изтеглен в съществуващата канална мрежа на [фирма] (Б.), намиращ се в [населено място],[жк], в шахта №9740-1295, в близост до [жилищен адрес] с GPS координати: X 42.63765119, Y 23.37670992, на страна А, с координати 1:3, кабел 4.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваната Заповед, като постановена при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните норми. Поддържа, че за процесния строеж има издадени и влезли в сила две Разрешения за строеж №108/05.09.2012г. и №117/10.09.2012г. Твърди, че първото от тях, заедно с Предварителен договор за покупко-продажба са били представени на административния орган с възражението срещу установяванията, отразени в Констативен акт №СО-ДОСК-21-9740-1295. Счита, че оспорвания административен акт е издаден и в нарушение на основни принципи на административния процес, установени в чл.7 и чл.9 АПК – принципите на истинност и на служебно начало. Прави искане за отмяна на Заповед №РД-30-257/23.04.2013г. Претендира да му бъдат

възстановени направените разноси по водене на делото.

Ответникът – директор на Дирекция „Общински строителен контрол” (ДОСК), оспорва жалбата. В писмено становище с изх. №ТК-70-00-263/05.06.2013г. и чрез процесуалния си представител излага доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение. Претендира за юрисконсултско възнаграждение.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Предварителен договор от 20.08.2012г. за покупко-продажба на електронна съобщителна мрежа (съоръжение) жалбоподателят [фирма] се е задължил да прехвърли на купувача [фирма] правото на собственост върху електронна съобщителна мрежа на територията на [населено място], заедно със съответстващата към него част от прилежащите сервитутни права. Съгласно чл.4 и чл.5 владението и реалното ползване на Мрежата се предават на купувача със сключване на предварителния договор, като последният има право да я развива и допълва от свое име и за своя сметка.

На 22.03.2013г. длъжностни лица на ДОСК са извършили проверка на строеж: Подземен съобщителен кабел, изтеглен в шахта №9740-1295, с GPS координати: X 42.63765119, Y 23.37670992, намиращ се в[жк]до [жилищен адрес]. Проверката е извършена в отсъствие на жалбоподателя, като резултатите от нея са обективирани в Констативен акт (КА) №СО-ДОСК-21-9740-1295-103, приложение и неразделна част от който са Схема на трасе №21-1 и лодинг диаграма на шахта №9740-1295. Строежът е описан като оптичен съобщителен кабел без защитна тръба, означен с маркер на [фирма]. Установено е, че строежът е от VI^{та} категория и е изпълнен без да е издадено Разрешение за строеж, с което е нарушена разпоредбата на чл.148, ал.1 ЗУТ. Видно от отбелязването КА е бил връчен на управителя на дружеството на 26.03.2012г.

Срещу установяванията, отразени в КА №СО-ДОСК-21-9740-1295-103 жалбоподателят е подал писмено възражение с вх. №ТК-70-00-263/02.04.2012г., което е било обсъдено от административния орган, но е прието за неоснователно, във връзка с което е постановена и оспорваната Заповед.

За изясняване на делото от фактическа страна е приета съдебно-техническа експертиза. Заключение на вещото лице не е оспорено от страните и съдът го кредитира като обективно и компетентно дадено и въз основа на него приема за установени следните релевантни за спора факти:

1) Трасето на описания в оспорваната Заповед оптичен съобщителен кабел фигурира в РС №108/05.09.2012г., издадено на [фирма], включително в списъка и скицата, приложение и неразделна част от него.; 2) Трасето на описания в оспорваната Заповед оптичен съобщителен кабел фигурира в РС №117/10.09.2012г., издадено на жалбоподателя и в скицата, която е неразделна част от него, но не е посочено в списъка, също приложение и неразделна част от РС.

За установяване на твърдените от него факти жалбоподателят е ангажирал относими писмени доказателства, които ще бъдат обсъдени при формиране на правните изводи: Разрешение за строеж №108/05.09.2012г., издадено на Б. и [фирма] за изтегляне на оптичен кабел в съществуваща тръбна мрежа на Б. на територията на[жк] трасета с обща дължина 4383 м., съгласно приложен списък и ситуационна скица; Разрешение за строеж №117/10.09.2012г., издадено на Б. и [фирма] за изтегляне на оптичен кабел в съществуваща тръбна мрежа на Б. на територията на[жк]

трасета с обща дължина 4325 м., съгласно приложен списък и ситуационна скица;

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.215, ал.1 във вр. с чл.214, т.3 ЗУТ.

Подадена е в преклузивния 14 дневен срок за оспорване, от активно легитимирано лице – адресат на акта. Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид наведените от жалбоподателя доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед №РД-30-257/23.04.2013г. е издадена от компетентен административен орган, в рамките на предоставените му правомощия. Съгласно приложимата норма на чл.225а, ал.1 ЗУТ кметът на общината или упълномощено от него длъжностно лице, издава заповед за премахване на строежи от четвърта до шеста категория, незаконни по смисъла на чл.225, ал.2, или на части от тях. По делото не е спорно, че процесният строеж е VI^{-та} категория, съгласно чл.137, ал.1, т.6 във връзка с чл.147, ал.1, т.2 ЗУТ, а с приетата и неоспорена Заповед №РД-09-1423/05.12.2012г. (т.2.15) се установява, че кметът на СО е предоставил правомощията си по чл.225а ЗУТ за премахване на незаконни строежи на директора на ДОСК.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните норми, които да мотивират неговата отмяна.

Процесната Заповед обаче, е постановена в нарушение на материалния закон. Приложимата норма на чл.225, ал.2, т.2 ЗУТ определя като незаконен строеж, който е извършен без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж. В настоящия случай, липсата на изискуемите строителни книжа се опровергава от приетите по делото РС №108/05.09.2012г. и №117/10.09.2012г. и съпътстващите ги списък и ситуационна скица. С неоспорената по делото СТЕ се установява, че процесният строеж е изпълнен в съответствие с одобреното трасе и издадените РС.

При тези факти в несъответствие със събраните в административното производство писмени доказателства и съответно законосъобразен е изводът на административния орган, че строежът е незаконен по смисъла на чл.225, ал.2, т.2 ЗУТ.

По изложените доводи съдът в решаващия си състав приема, че Заповед №РД-30-257/23.04.2013г. като противоречаща на приложимия материален закон следва да бъде отменена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 300 (триста) лева – за държавна такса и за СТЕ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК във вр. с чл.215, ал.7 ЗУТ,
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ Заповед №РД-30-257/23.04.2013г. на директора на Дирекция ”Общински строителен контрол” на Столична община.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА, представлявана от кмета, с адрес – 1000 С., [улица] да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК], с адрес на управление: 1606 С., [улица], сумата от 300 (триста) лева – разноси по адм. дело №5664/2013г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова